

कचरा

कचरा हा शब्द सुद्धा उच्चारला तर बरेच लोक नाक मुरडतात. कचऱ्याची व्याख्या काढा नुसार बदलली आहे. एखादी वस्तू वापरण्या योग्य राहिली नाही तर आपण तीला कचरा म्हणतो. पण ही झाली कचऱ्याची जुनी व्याख्या. सध्याच्या काळात एखाद्या व्यक्तीला वस्तू चांगली चालवत असली तरी वापराची वाटेनाशी झाली कि त्या व्यक्तीच्या दृष्टीने कचराच होते. २१ व्या शतकात कचरा निर्माण व्हायचा वेग खूपच वाढला आहे. पुरीच्या काही जुनी भांडी वापरामची पध्दत होती. मोठा भाऊ, बहीण यांचे कपडे लहान भाऊ बहीण वापरामचे. एकंदरीत समाजामध्ये सर्व वस्तू जपून वापरामची पध्दत होती. परंतु जेव्हा ३०/३५ वर्षात समाजातील सर्व स्तरातील व्यक्तींनी आर्थिक स्थिती सुधारली व माणसाच्या मानसिकतेत मोठा बदल घडून आला. बदलला जीवन शैलीमुळे तवीन हावीन वस्तू घेण्याचा पायंडाच पडला. मान्य जीवन शैलीमुळे इलेक्ट्रॉनिक व फॅशनीक कचऱ्याचा प्रमाण वेगाने वाढत चालले आहे. अमेरिका, युरोप, जपान या देशांच्या प्रगत प्रदेशांमध्ये कचरा निर्माण होण्याचे प्रमाण सर्वात जास्त आहे.

कारणात्मकता निर्माण होणारा कचरा, सोडपाणी, घनकचरा, फॅशनीक, इलेक्ट्रॉनिक वेस्ट, वैद्यकीय कचरा असे कचऱ्याचे अनेक प्रकार असले तरी सामान्य माणसाचा जास्त जवळचा संबंध असतो घरामध्ये निर्माण होणाऱ्या कचऱ्याशी. आपले घर मुळामध्ये कचरा निर्माण करणाऱ्या केंद्राच आहे. घरामध्ये विवेकतः टाकाऊ अन्न पदार्थांपासून निर्माण झालेल्या कचऱ्याचे दीर्घ सावभास लावून कुडीची सुरत, खोराब पाणी वहायला लागते, कोठरा, जुवाब साऱ्हे साऱ्हीने रोग पसरतात. सोडपाण्याच व्यवस्थापन कायदाही पध्दतीने ~~ज्ञाते~~ ज्ञाते नाहीतर हे पाणी जमिनीत सिरपून पिण्याच्या पाण्याच्या स्त्रोतांमध्ये मिसळत. पुण्याजवळील फुरसुंगीमध्ये

असेच कचऱ्याचे प्रचंड ढीग होऊन तेथील नागरिकांचे आरोग्य धोक्यात आवे जाते. पुणे महानगरपालिकेने ओळा व सुकाकनरा येथील कचऱ्याचा निमज करून ओळा कचरा जिरवून हा प्रश्न सोडवण्याचा पुष्कळ अंशी यशस्वी असा प्रयत्न केला आहे. अनेक नागरिक ओळा कचऱ्याचे व्यवस्थापन धरातीय बाबेत करतात. या पद्धतीने धरातीय बाग उच्छिष्टे पुणे फुलू शकते. तसेच कचरा प्रत्येकाने धरातच जिरवल्यास व्यवस्थेवरचा ताण कमी होतो. पुण्यासारख्या शहरात रोज २००० टन कचरा निर्माण होतो. यावरून कचऱ्याचे नियोजन हा प्रश्न किती ज्वलंत आहे याची कल्पना येते. काही सौख्यसंस्थांमध्ये कचऱ्याचे नियोजन करण्याची व्यवस्था उभी केलेली असते. शहरातील कचऱ्याचे व्यवस्थापन नागरिकांच्या आरोग्याची निगडीत असून या व्यवस्थापनेमधे नागरिकांच्या सक्रिय सहभागाची जवळी असते.

नव्या चंगडवादी वृत्तीमुळे माणसाने कपडे विकत घेण्याची टॉस खूपच वाढली. वारंवार कपडे विकत घेण्याच्या प्रवृत्तीमुळे जुन्या कपड्यांचा कचरा हा प्रश्न हद्द हद्द उग्र रूप धारण करू पाहत आहे. यातूनच जुने कपडे आदीवासी भागात तसेच इतर गरिब लोकांना वाटायला सुरुवात झाली. काही प्रमाणात जुन्या कपड्यांचा उपयोग शोधण्या तसेच नाहतांपी सिर कव्हर्स शिवणे इत्यादी धिकाणी होतो.

आज जगात सर्वात धोकादायक पद्धतीने वाढणारा कचरा म्हणजे प्लॅस्टिक. प्लॅस्टिकचा शोध लागून साधारणपणे १२५ वर्षे झाली. पण इतक्या कमी वेळात प्लॅस्टिकने जगभरास प्रत्येक वस्तूला जमीन घिका आहे. प्लॅस्टिक विघटनशील नाही परंतु प्लॅस्टिकचे काही प्रकार दिसायकत करता येतात. प्लॅस्टिकने लहान कण विघटीत व्हायला ५०० वर्षे लागू शकतात. समुद्राच्या तळाशी

(3)

Date _____
Page _____

फॅस्सीक कचऱ्याचे प्रदूषण प्रचंड वाढतम. समुद्रातले अनेक प्राणी फॅस्सीक हे अन्न समजून खातात. फॅस्सीक त्यांच्या पोशात आडकते व त्यात त्यांचा मृत्यू होतो. जवळपास सर्व समुद्र किनारे फॅस्सीक कचऱ्यामुळे प्रदूषित साठे आहेत. २०१६ मध्ये संपूर्ण जगात २५ कोटी टन कचरा निर्माण झाला. त्यात १२% फॅस्सीकचा वारा होता. *

सर्व प्रकारच्या कचऱ्याची विळेबाट लावणे हा आजचा मानवापुढील यश प्रश्न आहे. फक्त कायदे करून हा प्रश्न सुटणारा नाही. प्रत्येक नागरिकाचा सहभाग यात असणे आवश्यक आहे. निसर्गचक्रामध्ये मानवाने दवळा. दवळा केली तर निसर्गाचा कोप टाळता येणार नाही. पर्यावरण, प्रदूषण आणि आधुनिक विकास यातील संतुलन बिघडणे प्रमुष्माकरीता धोकासमक ठरू शकते. व त्याचे काही अनुभव आपण आजच्या काळात घेत आहोत. सर्व प्रकारच्या कचऱ्याची योग्य विळेबाट, चेम्बनाशवर मर्यादा यासारख्या खाकी या सर्व प्रक्रियेमध्ये कडीच्या कडतात. आजच्या भारतात या सर्व घटकांबाबत जागृती सुरू झालेली आहे. ही समाधानाची बाब आहे. परंतु आम्हाने महाकाय आहेत आणि आपल्याकडे अजून लोबचा पक्का शाठायचा आहे हे निश्चित.

डॉ. कार फुलेंब्रीकर
कोशकड

9225634065

